

Scaka
tatinska!

Za mamo in očeta, ki nista le čudovita starša, ampak tudi imenitna vrtnarja, in sta dala vse od sebe, da sta me naučila, kako gojiti korenje, jagode, fižol in česnje! – H. T.

Sraka tatinska!

Heather Tekavec in Pierre Pratt

Naslov izvirnika Stop, Thief!

Besedilo © Heather Tekavec, 2014

Ilustracije © Pierre Pratt, 2014

Za slovensko izdajo © Založba Zala, 2018, v dogovoru z založbo Kids Can Press Ltd., Toronto, Ontario, Kanada

Prevod Mateja Sužnik

Uredništvo Mateja Sužnik, Tina Mahkota

Jezikovni pregled Ivan Sužnik

Korekture Ivan Sužnik

Priprava za tisk Jure Preglau

Natisnjeno v Sloveniji

Prva izdaja, prvi natis, 500 izvodov

Založba Zala, Hlebce, 2018

Vse pravice pridržane.

Več o naših knjigah na

www.zalozba-zala.si in

www.facebook.com/zalozba.zala.

Naročila lahko naslovite na

info@zalozba-zala.si.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.111(71)-93-32

087.5

TEKAVEC, Heather, 1969-

Sraka tatinska! / [besedilo] Heather Tekavec in [ilustracije] Pierre Pratt ; [prevod Mateja Sužnik]. -

1. izd., 1. natis. - Hlebce : Zala, 2018

Prevod dela: Stop, thief!

ISBN 978-961-6994-41-5

294377984

Scaka tatinska!

Heather Tekavec

IN

Pierre Pratt

Založba
Zala

Nekega dne je kmet poklical svojega psa: »Maks, lahko ujameš kradljivca?«

Maks je bliskovito skočil pokonci. Seveda lahko, Maks zlahka ujame kogarkoli in kadarkoli!

»Ne vem pa ne, kdo je niti kakšen je,« je rekel kmet, »vem samo, da krade vse po vrsti: korenje, jagode, fižol in češnje. Daj, Maks, ujemi ga, preden bo požrl vso našo kmetijo!«

Maks je takoj pograbil vrv in se podal na lov za kradljivcem.

Ni še pritekkel daleč, že je zaslišal čudno brenčanje.
Sledil mu je in brenčanje ga je pripeljalo do oranžnega korenčka.
Iz oranžnega korenja so poganjali pernati zeleni listi.
Na enem izmed listov je čepel droben moder hrošček.
In glej no! Hrošček! Hrošček je mirno žvečil list!

Maks je skočil proti hrošču in bevsknil: »Počakaj, sraka tatinska!«
Maks je zalučal vrv, da bi ga ujel, ampak hrošč je že pobegnil.

»Mar si ... njam, njam ... meni kaj rekel?«
je vprašal zajec s korenčkom v gobčku.

»Ne,« je odvrnil Maks. »Govoril sem s tatom našega korenja,
jagod, fižola in češenj.«

»Tat?« je vprašal zajec. »Da se masti z našim korenjem? Nesramnež nesramni!«

Zajec je poskočil in pogledal naokrog. »Nikogar ne vidim,« je rekel.

»Težko ga je opaziti,« je pojasnil Maks. »Ampak tukaj je bil ... in zelo je zvit.«

»Če je tako,« je rekel zajec, »je najboljšo, da pohitiš za njim. Kar podvizaj se. Jaz pa bom ... njam, njam ... stražil korenje.«

»Hvala,« je bevsknil Maks in stekel, medtem pa je zajec budno stal na straži.

Maks je sredi jagodne grede zagledal hrošča — prav na jagodi.
Ampak tudi hrošč je zagledal Maksa in je že odletel.

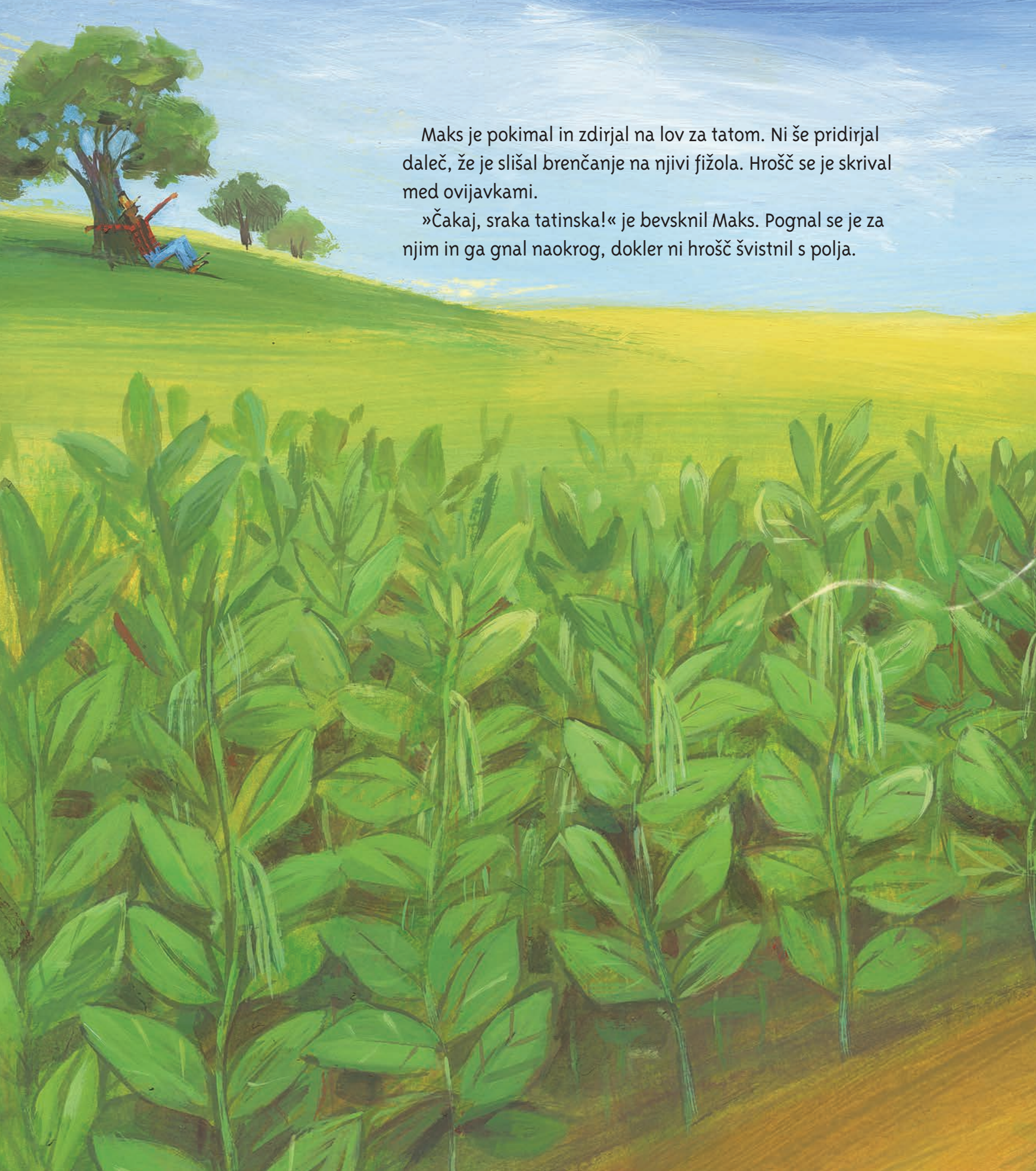
»Čakaj, sraka tatinska!« je bevsnil Maks in se pogal za njim in ga gnal po gredicah, dokler se ni zaletel naravnost v zvit, rožnat rep.

»Živjo, Maks,« je rekel okrogli pujs z zvitim rožnatim repom.
Pujs je ležal na hrbtu in mljaskal jagodo.
»Zdaj nimam časa za klepet,« je rekel Maks. »Ujeti moram kradljivca,
ki krade naše korenje, jagode, fižol in češnje.«

»Ojoj,« je rekel pujs. »To pa ni dobro.« Pogoltnil je grižljaj, se namrščil in se prekotalil na tace. »Jaz bom pazil na jagode, ti pa pojdi in ujemi kradljivca.«

Maks je pokimal in zdirjal na lov za tatom. Ni še pridiral daleč, že je slišal brenčanje na njivi fižola. Hrošč se je skrival med ovijavkami.

»Čakaj, sraka tatinska!« je bevsknil Maks. Pognal se je za njim in ga gnal naokrog, dokler ni hrošč švistnil s polja.

»Ma-a-a-ks,« je zameketalo med fižolom. »Kaj pa počneš?« Kmetova vedno lačna kozica je pomolila glavo iz ovijavk. Iz gobčka ji je štrlel zelen fižol.

»Rad bi ulovil tatu,« ji je odvrnil Maks. »Pojedel nam bo vse korenje, jagode, fižol in češnje.«

»O, kako po-o-žreš-no!« je zameketala koza. »Le pojdi in ga ujemi, Maks. Bom jaz pazila na fižol.«

»Samo še nekam pogledam,« je pomislil Maks. Stekel je v sadovnjak in se ustavil in poslušal. In res, Maks je zaslišal slabotno brenčanje na bližnjem drevesu.

»Pridi dol, ti tat nemarni!« je bevsknil Maks.

»Tukaj zgoraj ni nobenega tatu,« je zakrakalo v odgovor.

»Samo jaz sem.«

»In jaz.«

»In jaz.«

Drug za drugim so iz krošnje zleteli trije vrani.

Prvi je hitro pogoltnil češnjo. »Jaz sem Flojd,« je rekel. »To pa sta moja bratranca, Roj in Orvil.«

»Lepo, da smo se spoznali,« je rekel Maks. »Rad bi ujel tatu. Ste ga kje videli?«

»Mislim, da ne,« je rekel Orvil.

»Mogoče,« je rekel Roj.

»Kakšen pa je?« je vprašal Flojd.

»Majhen in moder in brenči,« je razložil Maks.

»In krade korenje in jagode, fižol in češnje.«

»Mislim, da je šel tja,« je rekel Flojd in pokazal na levo.

»In potem je šel tja,« je dodal Orvil in pokazal gor.

V tistem je hrošč pribrenčal prav mimo njihovih kljunov!

»Hitro za njim!« so zakrakali vsi trije hkrati.

Maks se je pognal, nagnal hrošča iz sadovnjaka, potem je tekel naprej, skakal in dirjal za hroščem. Gnal ga je mimo ribnika. Gnal čez polje. Gnal okrog fižola, hiše in vrvi za sušenje perila.

Končno je hrošč poletel čez ograjo in izginil.

»Pa da se mi nikoli več ne vrneš!« je Maks bevsknil za njim.

Ko se je Maks vrnil na kmetijo, so ga vse živali čakale. »Si ujel tatu?« so ga vprašale vse hkrati.

»Prestrašil sem ga za večne čase,« je ponosno rekel Maks.

»Toooo!« so vzkliknile živali. »Sedaj bo spet vse na varnem, korenje in jagode, fižol in češnje!«

Maks je veselo zabevskal in že tekel povedat novico kmetu.

»Maksu bi morali prirediti zabavo!« je predlagal zajec. »Gremo po hrano.«
In pujs je tekel po jagode, koza po fižol, zajec je prinesel korenje in vrani
so obrali še zadnje češnje.

Živali so se zastremele v velik kup hrane.
»Maks bo gotovo hitro nazaj,« je rekel pujs.
Zajec je povohal korenje.
»Kaj če se tat vrne,« je zaskrbelo kozo, »in nam ukrade vso to dobro hrano?«
»Morali bi jo skriti,« so rekli vrani in vsi so se strinjali.
Tako so vse živali delale, kolikor hitro so mogle, dokler ni bila vsa hrana varno skrita, korenje in jagode, fižol in češnje.
Skrita na varnem ...

... da je noben tat ne bi nikoli mogel najti.

KONEC